

فصلنامه علمی - پژوهشی طب مکمل، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۴

روی کردهای درمانی در قاعده‌گی دردناک اولیه در زنان مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی - درمانی شهر مشهد

طاهره زاهدی فرد^۱، محبوبه فیروزی^{۲*}

۱. مریم، کارشناسی ارشد مامایی، واحد قوچان، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران.
۲. مریم، دانشجوی دکترای بهداشت باروری، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۶/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۱/۱۲

چکیده

مقدمه: دیسمنوره از شایع‌ترین مسائل طبی زنان است. شناخت نحوه درمان رایج دیسمنوره در جامعه اولین گام در توسعه و جایگزینی درمان‌های مناسب است. این مطالعه با هدف تعیین روی کردهای درمانی قاعده‌گی دردناک اولیه در مراجعه‌کنندگان به مراکز بهداشتی - درمانی شهر مشهد انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی، ۴۶۸ سیکل قاعده‌گی در ۱۱۷ خانم مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی - درمانی بررسی شد. نمونه‌گیری به روش چندمرحله‌ای بود و ابزار پژوهش، شامل پرسشنامه‌ی اطلاعات فردی و جدول چندبعدی گفتاری دیسمنوره بود که پس از اخذ رضایت‌نامه از بیماران تکمیل گردید. داده‌ها با نرم‌افزار آماری SPSS و آمار توصیفی و آزمون کای دو مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که ۴۹/۶٪ (۲۳۲ نفر) زنان از داروهای شیمیایی و حدود ۵۰٪ از داروهای گیاهی و ۲۱/۵٪ (۹۶ نفر) از چای نبات به عنوان مکمل درمان‌های دیگر برای تسکین دیسمنوره استفاده کردند. یازده گیاه دارویی مختلف برای درمان استفاده می‌شد. نتایج آزمون کای دو تفاوت معناداری بین شدت درد قاعده‌گی و روش تسکین درد قاعده‌گی ($p=0.003$)، نوع مسکن مصرفی ($p=0.006$) و تعداد مسکن مصرفی ($p=0.001$) نشان داد.

نتیجه‌گیری: نتایج حاکی از این است که حدود نیمی از شرکت‌کنندگان در مطالعه از داروهای شیمیایی و نیمی از داروهای گیاهی به عنوان درمان منفرد و یا مکمل داروهای شیمیایی استفاده می‌کنند. با توجه به کاربرد گسترده‌ی داروهای گیاهی در جامعه‌ی پژوهش، بررسی این‌می مصرف و اثربخشی آن‌ها و معرفی داروهای مؤثر و در دسترس جامعه پژوهش پیشنهاد می‌گردد.

کلیدواژه‌ها: قاعده‌گی دردناک اولیه، تسکین درد، طب مکمل.

درمان مشکلات بالینی خود به گیاهان دارویی مراجعه می‌کنند (۳). صدیقی و همکاران به این نتیجه رسیدند که بیش از ۶۰٪ از کل جمعیت شهر تهران از روش طب سنتی آگاهی داشته و ۷۰ - ۱۹٪ مردم مناطق مختلف این شهر از این روش استفاده کرده‌اند (۴). این تفاوت در میزان استفاده از درمان‌های طب مکمل بر روی توزیع استفاده از درمان‌های رایج انواع مشکلات و بیماری‌ها از جمله دیسمنوره تأثیر می‌گذارد که ضرورت انجام تحقیق را اثبات می‌کند.

مطالعات متعدد نشان داده‌اند که زنان تمایل خاصی به مصرف گیاهان دارویی دارند و معمولاً به طور مکرر برای درمان مشکلاتی همچون علائم منوبوز، اختلالات قاعدگی، پوکی استخوان و دیسمنوره و ... از داروهای گیاهی استفاده می‌کنند (۵).

آیزنبرگ بیان می‌کند که پزشکان برای درمان مؤثر باید از میزان استفاده‌ی بیماران از طب مکمل و درمان‌های عامیانه و سنتی در ارتباط با بیماری اطلاع داشته باشند (۶).

از آنجا که شناخت روی کرده‌ای درمانی رایج دیسمنوره در جامعه، اولین گام در توسعه، تکوین و جایگزینی درمان‌های مناسب، مؤثر و مقتضی بوده و پیش‌زمینه‌ای جهت تحقیقات علمی متکی بر فرهنگ مصرف یک جامعه می‌باشد و با توجه به شیوع و اهمیت دیسمنوره و اثرات آن بر کیفیت زندگی اجتماعی و فردی زنان، این مطالعه با هدف تعیین روی کرده‌ای درمانی قاعدگی دردنک اولیه در زنان مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی - درمانی شهر مشهد انجام شد تا با استفاده از نتایج آن در جهت افزایش آگاهی جامعه در زمینه درمان‌های رایج برای دیسمنوره اولیه تلاش کرد.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر، مطالعه‌ای توصیفی است که بر روی ۴۶۸ سیکل قاعدگی در ۱۱۷ خانم مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی - درمانی منتخب شهر مشهد که مشخصات واحدهای پژوهش را داشتند در طی ۴ سیکل متوالی قاعدگی انجام شد.

مقدمه

قاعدگی دردنک یکی از شایع‌ترین شکایات زنان است که بر سلامت فردی و اجتماعی آنان اثرات نامطلوب می‌گذارد. شیوع این اختلال بین ۲۵٪ تا ۷۵٪ گزارش شده است. دیسمنوره را به دو نوع اولیه و ثانویه تقسیم می‌کنند. دیسمنوره اولیه عبارت است از وجود قاعدگی دردنک در غیاب بیماری قابل اثبات لگنی و دیسمنوره ثانویه عبارت از وقوع قاعدگی دردنک در اثر مسائل پاتولوژیک لگنی است. جهت کنترل و درمان دیسمنوره روش‌های گوناگونی مطرح شده است که از آن جمله می‌توان داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی، قرص‌های ضد بارداری خوراکی، مهارکننده‌های ساخت پروستاگلاندین نظیر اسید پروپیونیک و فنامات‌ها، ورزش و گرما و طب مکمل و داروهای گیاهی و غیره را نام برد. اغلب زنان از چندین روش درمانی برای تسکین دیسمنوره استفاده می‌کنند (۱).

آمیمی و همکاران بیان می‌کنند که داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی خط اول درمان هستند. بهترین و برگزیده‌ترین دارو باید با توجه به میزان تأثیر دارو و تحمل بیمار انتخاب شود و اگر فردی در طی ۳ سیکل استفاده از این داروها به درمان پاسخ نداد باید از قرص‌های خوراکی پیشگیری از بارداری استفاده نماید (۲). زانگ و همکاران در مطالعه‌ای مروری و سیستماتیک به این نتیجه رسیدند که ناپروکسن، بروفن، مفنامیک‌اسید و آسپرین در درمان دیسمنوره مؤثرند و عوارض بروفن در مقایسه با بقیه‌ی داروها کمتر است و بیشتر استفاده می‌شود ولی تأثیر آسپرین از داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی کمتر است (۳).

به‌طورکلی روش‌های درمانی متعددی برای تسکین دیسمنوره وجود دارد ولی الگو و نحوه‌ی درمان و توزیع استفاده از هر یک از روش‌های دارویی و یا طب مکمل و سنتی در هر کشور و یا منطقه‌ای بستگی به فرهنگ آن جامعه دارد. در دهه‌ی اخیر افزایش قابل ملاحظه‌ای در استفاده از طب مکمل و گیاهی مشاهده شده است. طبق آمار سازمان جهانی بهداشت ۸۰٪ از مردم جهان برای

آلفای کرونباخ بر روی فرم‌های مربوط به ۱۰ نمونه‌ی پژوهش با $\alpha=0.81$ تعیین گردید. فرم چندبعدی گفتاری که جهت تعیین درجه‌ی قاعده‌ی دردناک اولیه به کار می‌رود استاندارد بوده و اعتبار و پایایی آن در مطالعات مختلف تأیید شده است (۷). در این معیار شدت دیسمونوره به صورت بدون درد (درجه‌ی صفر)، درد خفیف (درجه‌ی ۱)، درد متوسط (درجه‌ی ۲) و درد شدید (درجه‌ی ۳) می‌باشد که بر اساس فعالیت‌های روزانه و نشانه‌های سیستمیک و نیاز به مصرف مسکن تعیین می‌شود. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آزمون کای اسکوئر و نرم‌افزار spss استفاده گردید.

یافته‌ها

نتایج این پژوهش نشان داد که همه‌ی واحدهای پژوهش، ایرانی بودند، میانگین سنی آنان $25/2$ سال بود و $6/90\%$ (۴۲۲ نفر) آنان خانه‌دار بودند. میانگین سن ازدواج آنان $16/9$ سال و میانگین سن منارک آن‌ها $16/13$ سال است. $18/41\%$ (۱۹۵ نفر) واحدهای پژوهش دیسمونوره درجه‌ی ۲ داشتند. طبق جدول شماره‌ی (۱) بیشترین فراوانی روش تسکین درد مربوط به مصرف داروهای شیمیایی با $6/49\%$ (۲۳۲ نفر) بود و پس از آن داروهای گیاهی به میزان $4/21\%$ (۹۶ نفر) می‌باشد. در بین داروهای شیمیایی، ایبوبروفن در $77/70$ (۱۶۲ نفر) موارد و در بین مصرف‌کنندگان داروهای گیاهی، زیره در $5/42$ (۱۷ نفر) موارد بیشترین فراوانی را دارند.

در کل ۱۱ گیاه مختلف دارویی برای درمان دیسمونوره اولیه استفاده می‌شد که پرکاربردترین آن‌ها به ترتیب عبارت بودند از: زیره، تخم شوید، هل باد (هل سیاه)، آویشن، نعناع، دارچین، عسل، چای سبز، رازیانه (بادیون)، فلوس (خرنوب هندی یا خیار شنبر) و شنبلیله (تخم حلبه) (جدول شماره‌ی (۲)). چای نبات در $5/21$ (۹۶ نفر) موارد (جدول شماره‌ی (۲)). چای نبات در $5/21$ (۹۶ نفر) مصارف می‌شد. بر اساس نتایج همراه با سایر درمان‌ها) مصرف می‌شد. بر اساس نتایج آزمون کای اسکوئر تفاوت معناداری بین شدت درد قاعده‌ی بر اساس معیار چندبعدی گفتاری و روش تسکین درد قاعده‌ی وجود دارد ($P=0.003$) (جدول شماره‌ی (۳)) که

معیارهای ورود به مطالعه شامل سن $5-35$ سال، تأهل، داشتن سابقه‌ی دیسمونوره اولیه (درجه‌ی ۱، ۲ و ۳ معیار چندبعدی گفتاری)، وجود سابقه‌ی یک بارداری، عدم مصرف روش‌های هورمونی پیشگیری از بارداری و عدم ابتلا به دیسمونوره ثانویه (عدم وجود سونوگرافی غیر طبیعی رحم و تخمدان، عدم سابقه‌ی نازابی، عدم وجود درد لگنی بین قاعده‌ی ها، عدم شروع دیسمونوره بعد از ۲۰ سالگی، عدم سابقه‌ی جراحی در دستگاه تناسلی)، عدم ابتلا به بیماری‌های طبی (کوشینگ، هیپرتیروئیدی، هیپوتیروئیدی، دیابت و تومور هیپوفیز) و عدم وجود استرس‌های شدید روحی در شش‌ماهه‌ی گذشته بود.

معیارهای خروج از مطالعه شامل عدم تمايل به شرکت در مطالعه، تغییر روش پیشگیری از بارداری و باردارشدن بود. نمونه‌گیری به روش چندمرحله‌ای، از مرکز بهداشتی - درمانی شهری شماره‌ی ۱ و ۲ و ۳ شهر مشهد، از هر کدام چند مرکز و در هر مرکز به روش مبتنی بر هدف انجام شد. به این صورت که ابتدا بر اساس دفاتر مراقبت مادران، اسامی و شماره تماس افرادی که تنها سابقه‌ی یک زایمان داشتند، کودک آنان حداقل 32 ماهه بود و روش پیشگیری منقطع یا کاندوم داشتند، استخراج شد. سپس طی تماس تلفنی از آنان در مورد ابتلا به دیسمونوره سؤال شد. در صورت ارائه‌ی پاسخ مثبت و ابراز تمايل به شرکت در مطالعه از آنان دعوت و رضایت‌نامه کتی گرفته شد.

سپس طی ملاقات حضوری در مرکز بهداشتی - درمانی، ابزار پژوهش شامل فرم مصاحبه (مشتمل بر مشخصات فردی واحد پژوهش، اطلاعات مربوط به قاعده‌ی در ۱۲ سؤال و اطلاعات مربوط به نحوه‌ی درمان دیسمونوره در ۱۰ سؤال) و جدول چندبعدی گفتاری دیسمونوره اولیه به وسیله‌ی پژوهش‌گر در رابطه با سیکل قاعده‌ی اخیر تکمیل گردید و این بررسی‌ها در تماس‌های تلفنی در سه سیکل بعدی هم تکرار شد.

روایی فرم مصاحبه با روش روایی محتوا و به وسیله‌ی چند نفر از استادان دانشکده‌ی پرستاری و مامایی مشهد سنجیده شد و پایایی آن به روش پایایی درونی با استفاده از فرمول

دیسمنوره در مطالعات متعددی اثبات شده است (۹). در مطالعه‌ی صالحیان شایع‌ترین گیاهان مورد استفاده دارچین، شوید، آویشن و رازیانه بودند (۵) که این تفاوت می‌تواند نتیجه‌ی تفاوت فرهنگی استان خراسان رضوی و استان سیستان و بلوچستان در ارزش فرهنگی گیاه‌درمانی در این مناطق باشد که بر روی نحوه‌ی درمان و میزان استفاده از داروهای گیاهی تأثیر گذاشته است. به علاوه تفاوت فرهنگی در استفاده از خدمات بهداشتی - درمانی می‌تواند عاملی در تفاوت انتخاب درمان رایج باشد و این دلیلی است که ضرورت انجام این تحقیق را در فرهنگ‌های مختلف نشان می‌دهد.

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که چای نبات در ۲۱/۵٪ (۹۶ نفر) از افراد برای درمان دیسمنوره استفاده می‌شود. طبق مطالعه‌ی کرو همکاران چای نبات از جمله درمان‌هایی است که مردم ترکمن برای کاهش درد دیسمنوره استفاده می‌کنند (۱۰). در جستجوی به عمل آمده به وسیله‌ی مؤلفان در مورد نبات و تأثیر آن در درمان دیسمنوره، مطالعه‌ای یافت نشد؛ اما نکته‌ای که می‌توان در این مورد اضافه کرد این است که مصرف نوشیدنی‌های داغ در طبّ عامیانه‌ی چین از عوامل تسکین دیسمنوره تلقی می‌شود (۱۰).

طبق یافته‌های این پژوهش هرچه شدت دیسمنوره بیشتر می‌شود میزان استفاده از داروهای گیاهی کمتر می‌شود و میزان استفاده از داروهای گیاهی در ترکیب با داروهای شیمیایی بیشتر می‌شود. زو و همکاران در مطالعه‌ی خود دریافتند که داروهای گیاهی از دارونما و حتی گاهی از گرمای موضعی و طبّ سوزنی مؤثرترند؛ اما در مقایسه با داروهای شیمیایی گاهی به درمان اضافی نیاز می‌باشد (۱۱). محمدی‌نیا و همکاران تأثیر گیاه شوید و مفنامیک-اسید را بررسی کردند و بیان کردند که هر دوی این داروها برای درمان دیسمنوره مؤثرند ولی تأثیر مفنامیک-اسید بیشتر است (۱۲). یک توجیه برای افزایش مصرف داروهای شیمیایی با افزایش شدت درد این است که با افزایش شدت

نشان می‌دهد هرچه شدت دیسمنوره بیشتر می‌شود میزان استفاده از داروهای گیاهی کمتر می‌گردد و میزان استفاده از داروهای گیاهی در ترکیب با داروهای شیمیایی بیشتر می‌شود.

بحث

نتایج پژوهش در رابطه با شدت درد قاعده‌ی نشان می‌دهد که ۳۷۴٪ (۳۷۴ نفر) از واحدهای پژوهش دیسمنوره درجه‌ی ۲ یا ۳ (متوسط یا شدید) داشتند که حاکی از شیوع و شدت بالای درد قاعده‌ی در جامعه‌ی پژوهش است که لزوم توجه به راهکارهای تسکین درد را خاطرنشان می‌سازد. بیشترین فراوانی روش تسکین درد مربوط به مصرف داروهای شیمیایی با ۴۹٪ (۴۹ نفر) می‌باشد. کراز و همکاران نیز در مطالعه‌ای که در فرانسه انجام دادند میزان کاربرد داروهای شیمیایی را ۴۰٪ (۴۰ نفر) بیان کردند (۸). بر اساس نتایج این مطالعه ۲۱٪ (۲۱ نفر) از شرکت‌کنندگان از داروهای گیاهی به‌تهاهی و ۲۱٪ (۲۱ نفر) از داروهای گیاهی در ترکیب با داروهای شیمیایی استفاده می‌کنند؛ یعنی به‌طور کلی حدود ۵۰٪ از شرکت‌کنندگان از داروهای گیاهی در درمان دیسمنوره استفاده کردند. صالحیان و همکاران در مطالعه‌ای که در ایران شهر انجام دادند به این نتیجه رسیدند که ۶۹٪ (۶۹ نفر) از افراد برای درمان دیسمنوره از گیاهان دارویی استفاده می‌کنند (۵). کراز و همکاران میزان استفاده از داروهای گیاهی را در دیسمنوره ۲۳٪ (۲۳ نفر) گزارش کردند (۸). این تفاوت در میزان استفاده از داروهای گیاهی در کشورهای مختلف و حتی در مناطق مختلف یک کشور می‌تواند بر توزیع میزان استفاده از روش‌های مختلف درمان دیسمنوره تأثیر بگذارد.

طبق نتایج این مطالعه، ایوبروفن با فراوانی ۷۰٪ (۷۰ نفر) پرکاربردترین داروی شیمیایی بود. در مطالعه‌ی ژانگ و همکاران و کراس و همکاران نیز ایوبروفن نسبت به بقیه‌ی مسکن‌ها بیشتر استفاده می‌شد (۳،۸).

بر اساس نتایج به دست آمده از این پژوهش، در بین داروهای گیاهی زیره پرکاربردترین داروی گیاهی در درمان دیسمنوره است که تأثیر آن در کاهش انقباضات عضلانی و

نتیجه‌گیری

نتایج حاکی از این است که حدود نیمی از شرکت‌کنندگان در مطالعه از داروهای شیمیایی و نیمی از داروهای گیاهی به عنوان درمان منفرد و یا مکمل داروهای شیمیایی استفاده می‌کنند. با توجه به کاربرد گستردگی داروهای گیاهی در جامعه‌ی پژوهش، بررسی اینمی مصرف و اثربخشی آن‌ها و معرفی داروهای مؤثر و در دسترس جامعه‌ی پژوهش پیشنهاد می‌گردد.

تشکر و قدردانی

این مقاله منتج از طرح پژوهشی کد ۸۸۰۴۹ مصوب معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد می‌باشد. بدین‌وسیله از مساعدت و همکاری آن معاونت محترم، مسئولان و کارکنان مراکز بهداشتی - درمانی و تمامی مادران شرکت‌کننده در طرح، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌گردد.

درد قاعده‌گی احتمالاً مراجعه به مراکز پزشکی و در نتیجه تجویز داروهای شیمیایی بیشتر می‌شود.

از محدودیتهای این مطالعه انتخاب نمونه‌های پژوهش از مراکز بهداشتی و درمانی بود که می‌تواند بر تعمیم‌پذیری نتایج به کل جامعه‌ی زنان تأثیر بگذارد. نتایج حاکی از این است که حدود نیمی از شرکت‌کنندگان در مطالعه از داروهای شیمیایی و نیمی از داروهای گیاهی به عنوان درمان منفرد و یا مکمل داروهای شیمیایی استفاده می‌کنند. با توجه به توزیع نحوه درمان دیسمبوره و کاربرد گستردگی داروهای گیاهی در جامعه‌ی پژوهش، پیشنهاد می‌شود این مطالعه در مناطق مختلف و فرهنگ‌های متفاوت انجام شود تا اینمی مصرف و اثربخشی این داروها مورد بررسی قرار گیرد و داروهای مؤثر و در دسترس جامعه معرفی گردد؛ بدین ترتیب تأثیر فرهنگ منطقه بر روی انتخاب نوع روش‌های درمانی برای مراقبان بهداشتی - درمانی و ماماها آشکار شده امکان ارائه کمک‌های ارزشمندتر و مؤثرتر به بیماران فراهم می‌گردد.

جدول شماره ۱) فراوانی روش‌های درمان دیسمنوره‌ی اولیه

نوع روش	فراوانی (درصد) تعداد
مسکن خوارکی یا تزریقی	۲۳۲ (۴۹/۶)
گیاهی	۹۶ (۲۱/۴)
گیاهی و خوارکی	۹۶ (۲۱/۴)
استراحت و کیف آب گرم	۳۲ (۵/۸)
هیچ‌کدام	۱۲ (۱/۸)
کل	۴۶۸ (۱۰۰)

جدول شماره ۲) فراوانی گیاهان مورد استفاده در درمان دیسمنوره‌ی اولیه

داروی گیاهی	فراوانی (درصد) تعداد
زیره	۱۷ (۴۲/۵)
تخم شوید	۸ (۲۰)
هل باد	۴ (۱۰)
آویشن	۳ (۷/۵)
سایر گیاهان	۸ (۲۰)

جدول شماره ۳) مقایسه‌ی نوع درمان دیسمنوره‌ی اولیه بر اساس شدت درد قاعدگی

درجه‌ی دیسمنوره	مسکن خوارکی یا تزریقی	گیاهی	خوارکی یا گیاهی	استراحت یا کیف آب گرم	هیچ‌کدام	کل	(درصد) تعداد
	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد		(درصد) تعداد
درجه‌یک	۲۴ (۲۶/۱)	.۴ (۴۳/۵)	۸ (۸/۷)	۱۲ (۱۳)	۸ (۸/۷)	۸ (۸/۷)	۹۲
درجه‌دو	۱۱۲ (۵۷/۱)	۳۲ (۱۶/۳)	۳۶ (۱۸/۴)	۱۶ (۱۸/۴)	۰ .۰	۱۶ (۱۸/۴)	۱۹۶
درجه سه	۹۶ (۵۳/۳)	۲۴ (۱۳/۳)	۵۲ (۲۸/۹)	۴ (۲۸/۹)	۴ (۲/۲)	۴ (۲/۲)	۱۸۰
	۲۳۲	۹۶	۹۶	۳۲	۱۲	۱۲	۴۶۸
نتیجه‌ی آزمون مجدد کای سی $\chi^2 = ۱۹/۴۶$ df=۶ p=۰/۰۰۳							

References:

1. Jonathan S, Berek. Berek & Novak's Gynecology. 15 edition, North American Edition Edition: Lippincott Williams & Wilkins; 2011
2. Osayande AS, Mehulic S. Diagnosis and initial management of dysmenorrhea. American Family Physician. 2014;89(5): 341-346.
3. Zhang W. Y, Li Wan Po. Efficacy of minor analgesics in primary dysmenorrhoea: a systematic review. British Journal of Obstetrics and Gynaecology July 1998, (105): 78Cb789.
4. Sadighi J, Maftoon F, Ziai S. Herbal medicine: Knowledge, attitude and practice in Tehran. Journal of Medicinal Plants. 2005;1(13):60-67. [Persian]
5. Salehian T, Safdari F, Piry A, Atarody Z. Herbal remedy to relieve of dysmenorrhea by students of Iranshahr Universities in 2010. Journal of Herbal Drugs (An International Journal on Medicinal Herbs). 2011;1(4):57-63.
6. Eisenberg DM, Kessler RC, Foster C, Norlock FE, Calkins DR, Delbanco TL. Unconventional medicine in the United States-prevalence, costs, and patterns of use. New England Journal of Medicine. 1993;328(4): 246-252.
7. Macintyre PE, Ready LB. Acute pain management: A practical guide. 2nd ed. London: W.B.Saunders, 2001.
8. Graz B, Savoy M, Buclin T, Bonvin E. Dysménorrhée: patience, pilules ou bouillotte? Reviews Med Suisse.2014; 10(452):2285-2288.
9. Saini N. Antispasmodic Potential of Umbelliferae Plants A Functional Approach. International Journal of Pharmaceutical & Biological Archive. 2014;5(2).
10. Leila M, Sanagoo A. The health beliefs and home remedies of the Turkmen people for dysmenorrhea. Jentashapir Journal of Health Research. 2012;2(4):157-165. [Persian]
11. Zhu X, Proctor M, Bensoussan A, Wu E, Smith CA. Chinese herbal medicine for primary dysmenorrhoea. Cochrane Database of Systematic Reviews. 2008;16(2).
12. Mohammadinia N, Rezaei M, Salehian T, Dashipour A. Comparing the effect of Anethum graveolens with mefenamic acid consumption on treatment of primary dysmenorrhea. Journal of Shahrekord University of Medical Sciences. 2013;15(5) 57-64. [Persian]

Management of primary dysmenorrhea among women attended to health care centers in Mashhad

Zahedifard T¹, Firozi M^{2*}

1. Instructor, MSc in Midwifery, Quchan Branch, Islamic Azad University, Quchan, Iran.
2. Instructor, PhD Student of Reproductive Health, Department of Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

Received: 16 September, 2015; Accepted: 01 February, 2016

Abstract

Introduction: Dysmenorrhea is one of the most common medical issues in women. Knowing about the current treatments of dysmenorrhea in the community is the first step in developing and replacing appropriate treatments. This study was conducted to determine the methods of primary dysmenorrhea management among women attending to health centers in Mashhad.

Methods: In this descriptive study, 468 menstrual cycles were evaluated in 117 women selected by multi stage sampling. Research tools were personal information questionnaire and verbal multidimensional scale which were completed after informed consent. Data was analyzed by SPSS using Chi square and descriptive statistics.

Results: Results showed that 49.6%(232) of women used chemical medicines, 50% herbal medicine, and 21.5% (96) used "tea and rock candy". Totally 11 kinds of different herbs were used. Chi square test showed significant difference between the severity of pain; and methods of treatment ($p=0.003$), type of analgesics ($p=0.006$), and number of used analgesics ($p=0.00$).

Conclusion: The results suggest that about 50%(232) of participants used chemical medicine and 50%(232) herbal medicines as a single therapy or as complementary medicines. Due to the widespread use of herbal medicine in the study population, it is recommended to assess their safety and effectiveness and recommending available and effective drugs.

Key words: Primary dysmenorrhea, Pain relief, Complementary medicine.

*Corresponding author: E.mail: firozim@mums.ac.ir